

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/276/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514204278
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8514204278.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava 1, IČO: 35787783, právne zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, usadený euroadvokát, so sídlom Hviezdoslavova 7, 036 01 Martin proti žalovanému: D. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom XXX XX Z., B. XX/XX, občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, právne zastúpené JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava v konaní o zaplatenie 1 002,37 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 928 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 ročne od 1.12.2013 do zaplatenia a n a h r a d i ť mu trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v sume 51,10 eur a z trov právneho zastúpenia v sume 141,97 eur s tým, že trovy konania je p o v i n n ý zaplatiť na účet právnej zástupkyne JUDr. Helena Strachotová, usadený euroadvokát so sídlom Hviezdoslavova 7, Martin a to všetko do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 30.7.2014 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 1 002,37 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 44,50 % ročne zo sumy 928 eur od 5.9.2013 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1 002,37 eur od 1.12.2013 do zaplatenia, ako aj k náhrade trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že žalovanému poskytol dňa 11.6.2013 spotrebiteľský úver vo výške 928 eur na nákup spotrebného tovaru, ktorý sa zaviazal splatiť v 48 mesačných splátkach po 44,58 eur, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, počínajúc dňom 15.7.2013. Svoj záväzok vyplývajúci zo zmlúv žalovaný riadne a včas neplnil, dňa 1.12.2013 sa stal splatný dlh vo výške 1 002,37 eur, súčasťou tohto dlhu je aj zmluvná pokuta, na úhradu ktorej bol žalovaný vyzvaný formou automatizovaných písomných upomienok, naposledy listom zo dňa 9.9.2013.

Súd uznesením poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach.

Podaním doručeným súdu dňa 12.2.2015 žalobca ozrejmil spôsob výpočtu žalovanej sumy, uviedol, že žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 928 eur na nákup tovaru, ktorý mal splácať v 48 mesačných splátkach po 44,58 eur počnúc dňom 15.7.2013, úver mal byť pri pravidelnom splácaní splatený k 15.6.2017. Žalovaný mal žalobcovi uhradiť celkom 2 139,84 eur, a to sumu 1 072,16 eur ako sumu poskytnutého úveru a sumu 139,68 eur. Žalovaný z poskytnutého úveru nič neuhradil.

Žalovaná suma 1468,14 eur pozostáva: z neuhradenej úverovej istiny v sume 928 eur, z dlžných zmluvných úrokov a z dlžného poistného 74,37 eur.

Súd uznesením č.k. 2C/276/2014-57 zo dňa 2.6.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.9.2015 pripustil do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného občianske združenie pod názvom Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov.

Pojednávania vytyčeného na deň 3.11.2015 sa účastníci konania nezúčastnil žalobca, jeho právny zástupca svoju neúčast' ospravedlnili, súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti, žalovaný, vedľajší účastník a právny zástupca vedľajšieho účastníka svoju neúčast' nijakým spôsobom neospravedlnili, preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v ich neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to: oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 9.9.2013 a doručenkou, zmluvou o spotrebiteľskom úvere z 11.6.2013, informatívnym výpisom z obchodného registra žalobcu, potvrdením odfinancovania peňažných prostriedkov, potvrdením prijatia splátok, výpismi z účtu a plánov amortizácie, sadzobníkmi poplatkov, ostatného spisového materiálu na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Dňa 11.6.2013 účastníci konania uzatvorili zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, podľa ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 928 eur na nákup tovaru Apple plus led TV Sharp.

Z písomného vyhotovenia úverovej zmluvy vyplýva, že žalovaný sa zaviazal splatiť úver 48 mesačnými splátkami, splatnými k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, prvá splátka splatná dňa 15.10.2012 a posledná 15.05.2014 po 44,58 eur, s ročnou úrokovou sadzbou 44,50 %, RPMN 54,80 %, priemernou hodnotou RPMN 48,52 %, celkovou čiastkou k zaplateniu 2 000,16 eur, celkové náklady spotrebiteľa nie sú uvedené.

Súd z obsahu zmluvy zistil, že sa jedná o typovú zmluvu, keď tlačivo - formulár označený ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb je rozdelená na tri časti. Prvá časť obsahuje Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, druhá časť obsahuje Zmluvu o revolvingovom úvere a vydání kreditnej karty a tretia časť obsahuje spoločné ustanovenia, v ktorej sú upravené poistenie, splácanie úveru, dohoda o zrážkach zo mzdy, následky porušenia povinnosti klienta, odklad mesačných splátok, zánik zmluvy, doručovanie, rozhodcovská doložka, odkaz, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy je aktuálny Sadzobník poplatkov a reklamačný poriadok a ďalšie. Pričom tento text je písaný veľmi drobným ťažko čitateľným písmom.

Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevyplýva rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky ani adresa predajcu na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu. Taktiež z obsahu zmluvy nevyplýva odkaz, že neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú Všeobecné podmienky (aspoň súd z textu písaného veľmi drobným, ťažko čitateľným písmom tento odkaz nenašiel), všeobecné podmienky zo strany žalobcu súdu doložené neboli.

Z listinných dôkazov predložených žalobcom mal súd preukázané, že žalovaný čerpal úver v sume 928 eur dňa 12.6.2013 (č.l. 45 spisu).

Žalovaný svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy neplnil, preto žalobca listom zo dňa 9.9.2013 oznámil žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k 1.12.2013 a súčasne ho vyzval k úhrade sumy 1 002,37 eur, pozostávajúcej z úverovej istiny 928 eur a dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 74,37 eur.

Podľa žalobcom predložených listinných dôkazov, žalovaný z poskytnutého úveru neuhradil nič.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase podpísania zmluvy (k 11.6.2013) (ďalej len ZoSÚ) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 9 ods. 6 ZoSÚ spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

Podľa § 9 ods. 7 ZoSÚ veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

Podľa § 9 ods. 8 ZoSÚ veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS) účinného v čase uzavretia zmluvy, t.j. 11.6.2013 každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 3 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 40 ods. 1 Obč. zák., ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 3 Obč. zák., písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou, ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 544 ods. 1 Obč. zák. ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť porušil, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Obč. zák. zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 545 ods. 1 Obč. zák. ak z dojednávania o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný platiť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

Podľa § 559 Obč. zák. splnením dlh zanikne.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Právne posúdenie vecí:

Vzhľadom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný len čiastočne.

Je nepochybné, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalovaný v danom prípade vystupoval ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby (kúpa tovaru), teda ako spotrebiteľ, kým žalobca pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave Obchodného zákonníka a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv.

Ustanovenie § 53 Obč. zák. vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedná poctivému prístupu k podnikaniu. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať alebo pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 11.6.2013 neobsahuje všetky obsahové náležitosti, ktoré vyžaduje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

V prvom rade v zmluve absentuje adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť - povinný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. c) citovaného zákona. V zmluve nie je uvedený ani názov predajcu, zo zmluvy nie je zrejmé, kde môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.

Ďalej podľa názoru súdu, v zmluve chýba údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona, a to údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Z gramatického výkladom tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že zmyslom tohto ustanovenia, a to bol aj zámer zákonodarcu, je aby z rozpisu splátok bolo jednoznačne, koľko činí splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka poplatkov.

Prejednávaná úverová zmluva obsahuje údaj len o celkovej výške splátky, bez jej špecifikácie na istinu, úroky a iné poplatky.

Súd má za to, že žalobca si v úverovej zmluve neuviedol obligatorné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nesplnil si povinnosť vyplývajúcu z uvedených zákonných ustanovení, a to jednak v úverovej zmluve neuviedol adresu, kde môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, nerozpísal žalovanému ako spotrebiteľovi splátky istiny, úrokov a poplatkov.

Je zrejmé, že žalovaný úver čerpal, zákon č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 11 ods. 1 písm. a) absenciu vyššie uvedených údajov (údajov podľa § 9 ods. 2 písm. c/, a k/) sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, potom žalobca má nárok len na rozdiel medzi poskytnutým a splateným úverom.

Na základe uvedeného má súd za to, že úver poskytnutý žalovanému je bezúročný a bez poplatkov a žalobca má nárok len na rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru a uhradenou sumou (928 - 0), teda na sumu 928 eur, k úhrade ktorej sumy súd zaviazal žalovaného a zvyšok žalobcom uplatneného nároku zamietol ako nedôvodný.

Súd zdôrazňuje, že predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý dodávateľom, a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že dodávateľ bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá zákon. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré dodávateľ pripraví v písomnej podobe a predloží spotrebiteľovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávania spotrebiteľa neboli naplnené. Dodávateľ ako odborník musel vedieť o obsahových náležitostiach úverovej zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo - právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

Na základe uvedeného súd zaviazal žalovaného len k úhrade rozdielu neuhradeného úveru, t.j. k sume 928 eur a zvyšok žalobcom uplatneného nároku zamietol.

Žalobca si ďalej uplatnil aj právo na zmluvnú pokutu, s odkazom na článok V.-3. Všeobecných podmienok Cetelem Slovensko a.s., pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. Výšku zmluvnej pokuty žalobca v návrhu ani v ďalších písomných podaniach bližšie nešpecifikoval.

Súd má za to, že žalobca v tejto časti neunesol dôkazné bremeno, žalobca nespochybniteľne nepreukázal, že účastníci konania skutočne dohodli písomnou formou tak ako to ustanovuje zákon dohodli zmluvnú pokutu. Z listín, ktoré boli predložené súdu dohoda o zmluvnej pokute nevyplýva.

Pokiaľ by aj dohoda o zmluvnej pokute bola zakomponovaná do Všeobecných podmienok, ktoré však žalobca súdu nepredložil bolo toto dojednanie pre nedodržanie písomnej formy neplatné. Ustanovenie o zmluvnej pokute nie je zakomponované v úverovej zmluve. Pokiaľ by žalobca ukryl podmienky, ktoré mali byť podstatné pre informáciu spotrebiteľa pre poznanie rozsahu záväzku do všeobecných úverových podmienok Krajský súd v Prešove už v minulosti viacerými rozhodnutiami judikoval, že

všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiať prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju súd uvedie menším písmom. Práve inkorporačná doložka môže privodiť závažné následky pre spotrebiteľa a predmetná vec je toho príkladom. Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia, vyžaduje sa pomôcka (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy (porovnaj rozsudky KS Prešov sp. zn. 6Co 135/2012, 21Co 28/2012, 3 Co 136/2013).

Z uvedených dôvodov súd nepriznal žalobcovi právo na zmluvnú pokutu.

Žalobca žiadal priznať aj zmluvné úroky a poplatky.

Keďže súd ustálil, že úver poskytnutý žalovanému pre absenciu obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov, žalobca nemá právo na zmluvné úroky, ktoré si uplatnil v sadzbe 44,50 % ročne. Navyiac zmluvné úroky patria žalobcovi len do dňa mimoriadneho zosplatenia úveru, ku ktorému došlo dňom 1.12.2013. Tento názor vyplýva z ustálenej súdnej praxe, súd poukazuje na rozhodnutie Unesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 59/1998, z ktorých vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania.

Na základe uvedeného súd zamietol žalobu v časti nároku uplatneného žalobcom na priznanie zmluvného úroku v sadzbe 44,50 % ročne.

Listom zo dňa 9.9.2013 žalobca vyzval žalovaného k úhrade do 14 dní od doručenia tohto oznámenia, súčasne mu oznámil, že zmluvu vypovedá ku dňu 1.12.2013.

Výška základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1.12.2013 bola 0,25 % úrok z omeškania v sadzbe 5,25 %.

Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v sadzbe 5,25 % ročne z priznanej sumy od 1.12.2013 do zaplatenia a zvyšok žalobcom uplatneného zamietol ako nedôvodný.

Trovy konania:

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Pri žalovanej sume 1 002,37 eur bol žalobca úspešný v sume 928 eur, čo je 92,58 % úspešnosť, žalovaný v sume 74,37 eur, čo je 7,42 % úspešnosť, z uvedeného vyplýva, že úspech žalobcu prevyšoval úspech žalovaného o 85,16 % a v takomto rozsahu má právo na náhradu trov konania od neúspešnejšieho žalovaného.

Právna zástupkyňa žalobcu podaním doručeným súdu dňa 12.2.2015 si uplatnila trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku a z trov právneho zastúpenia, ktoré vyčísli sumou 208,73 eur.

Súd vychádzal z hodnoty predmetu sporu 1 002,37 eur, podľa § 10 ods. 1 Vyhľadky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov je odmena za jeden úkon právnej služby vo výške 61,42 eur, pričom súd je viazaný návrhom úspešného účastníka do takej miery, že nemôže priznať úspešnému účastníkovi viac alebo iné trovy, ako si výslovne uplatnil.

Odmena v takejto výške patrí za 2 úkony právnych služieb, a to:

- prevzatie a prípravu zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/),
- písomné podanie zo dňa 14.7.2014 (§ 13a ods. 1 písm. c/),

Súd nepriznal žalobcovi odmenu špecifikovanú jeho právnym zástupcom ako písomné podanie zo dňa 9.2.2015, pretože týmto podaním žalobca na výzvu súdu špecifikoval uplatnenú pohľadávku, takáto

špecifikácia podľa názoru súdu mala byť obsahom samotnej žaloby, za spísanie ktorej žalobcovi odmena jeho právnomu zástupcovi priznaná bola.

Celkovo patrí žalobcovi odmena jeho právneho zástupcu v sume 122,84 eur.

K tejto odmene sa pripočítava aj paušálna náhrada miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov, za 2 úkony právnych služieb vykonané v roku 2014 á 8,04 eur, čo činí 16,08 eur.

Právna zástupkyňa žalobcu je platcom DPH, preto sa jej odmena v zmysle § 18 ods. 4 citovanej vyhlášky zvyšuje o 20 % DPH, čo pri základe 138,92 eur, predstavuje DPH 27,78 eur, potom odmena včítane DPH je 166,70 eur.

Ako bolo vyššie konštatované, úspech žalobcu prevyšoval úspech žalovaného o 85,16 % a v takom pomere má právo na náhradu trov konania, čo pri zaplatenom súdnom poplatku v sume 60 eur je 51,10 eur a pri celkových trovách právneho zastúpenia v sume 190,61 eur je 141,97 eur.

Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku v sume 51,10 eur a z trov právneho zastúpenia v sume 141,97 eur, ktoré je žalovaný v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu, vedený v Československej obchodnej banke a.s., číslo účtu 4002544560/7500, variabilný symbol 874590001, do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).